

34. DISPUTATIO
DE
REPRESSALIIS.

Quam

DEO duce

Ex Decreto Magnifici Ordinis J C T O R U M ,

P R A E S I D E

Amplissimo & Consultissimo V I R O

DN. PETRO THEODORICO,
J Cto Eximio, Sanctionum Criminalium Prof. P. nec
non Dicasterii Provincialis, Facultatis Juridicæ & Scabinatus
in Illustri hac SALANâ Adseffore longè dignissimo, Dn. Præce-
ptore & Patrono suo obsequiosè colendo.

*Pro summis doctrina in Utroq. Jure consequundis
Honoribus ac Privilegiis.*

Publicè

Venit landam exhibet

CHRISTIANUS Schilt
Thuringus.

In Auditorio J Ctorum,

Ad diem 8. Maii tempore consueto.

J E N Æ

T Y P I S S T E I N M A N N I A N I S ,

Anno c l o D C X X X .

s. j u r. civ.

5242

. 200.

Mperator noster.

Novam exorsurus telam, ab invocatione Servatoris nostri JESU

C H R I S T I auspicium capere semper solitus fuit, uti constat ex *l. in nomine.*

C. de offic. Præf. Afric. Sciebat enim maximus Imperator, D E U M & res penitus desperatas donare & virtutis suæ magnitudine consummare posse, l. Deo autbore. §. bocq. opere 2. in fin.

C. de vet. jur. enucl. confer l. decere 3. C. de sum.

Trinit. Sciebat divini Numinis & Nominis implorato auxilio benè & competenter universa geri. Nov. 6. in pr. c. non obseruetis 16. in fin. caus. 26. q. 7. Sciebat omnes legislationes

inde pendere, eoqué respicere, & hoc eis principium esse & medium & terminum. *Nov. 109. in pr. Sciebat denique omnem in actibus hominum sine supernâ luce peregrinationem miserabilem esse errationem malum-qué eventum & cogitationibus nostris valde contrarium sequi, ubi divinâ providentiâ nostra negotia non diriguntur, cum difficile sit, verius dixerim, impossibile, ut bona per agantur exitu, quæ malo inchoantur princi-*

A 2 pio,

pio, c. principatus i. q. i. Iccircò ejus lectis vestigiis de Repressiliarum jure aliquid propositurus, Te, ô summe Deus imploro opitulatorem, Tu ô magne hujus universi Rector, & auriga habenas tempera, impelle, siste, ut omnia cedant ex antiqua votorum formula FELICITER!

C A P. I.

DE NOMINIS SIGNIFICATIONE.

I.

Sicut in quavis alia ita potissimum in juris disciplina rerum quidem potior verborum tamen prior habenda est ratio; Sunt enim rerum notæ l. 6. de alim. legat. Noionumque tesseræ. Illustriss. Dn. Bacon. de increm. scient. Arist. i. post. i. Hopper. i. de Elem. Riminald. conf. 189. n. 15. Petr. de Anchor. conf. 2. n. 11.

II.

Unde consecutarium est, eos qui his spretis ad rei cognitionem festinant, temporis naufragium pati & operæ, Gal. i. de method. meden. cap. 5. libr. 5. cum ē contrario, qui eorum genio ad perpendiculum examinato procedit & citius & felicius in rei feratur perceptionem censente magno illo Scaligero Exercit. 151.

III.

Quem ordinem non tantum ab ipsâ naturâ, quippe quæ ab elementis semper incipit, Ang. conf. 100. Prosper. Farinac. libr. 1. Process. Crim. q. 36. Sed & à Philosophis observari, testis est Aristotel. 6. Top. c. 1. & cap. 16.

IV.

Et quis nostrum tam peregrinus in jure hospes, qui nesciat quam

quam curiosa dixerim penè superstitiosa fuerit veterum
Jutorum in investigandis verborum ductibus industria, dum
ad plerosque juris laqueos enodandos usi sunt vocum ratio-
ne & origine, uti patet ex §. 4. Inst. de jur. person. pr. Inst. de libert.
§. 4. Inst. de tutel. pr. Inst. de testam. pr. Inst. quibus mod. re contr. obl. pr.
Inst. de fidejuss. §. 3. Inst. de obl. quæ ex delict. §. 3. Inst. de publ. jud. l. i.
ff. de Justit. & Jur. l. i. de reb. cred. l. i. §. 1. ff. de pact. l. 5. ff. de
pecul. l. 2. ff. de spons. l. 1. §. 1. ff. de tut. l. 1. ff. de donat. l. 1. ff. de acq. poss. l. 1. de
furt. prudenter æstimantes errorem primæ digestionis non
rectificari in functione sequenti, uti loquitur Dominus de
Bacon alleg. lib.

V.

De Repressaliis igitur disputationum, prius nosse oportet
nomen earum unde descendat, argum. l. i. ff. de Just. & Jur. &
modo cit. jur.

VI.

Sunt autem dictæ vel à Gallicis vocabulis *reprendre*,
quod est aliquando reprehendere, aliquando recipere, vel *re-
prise*, quod receptionem sonat, vel ab Italico *presa*, quod ca-
pturam significat, vel Latino *reprimendo*; perperam à *repræ-
dando*, cui tamen opinioni adplaudant non pauci, explo-
di digni.

VII.

Non autem ubivis nec cuivis eodem appellantur nomi-
ne; aliquando *presaliae* vocantur, item *Repressaliae* & *pressaliae*
item *repressalia*. *Justin. nostro* dicuntur ἐρεχθίατοι vid. *Gothofred.*
ad tit. nov. 52. Canonistis: *Pignorationes c. unic. de injur. in 6. Clari-
gationes Hermanno Barbaro*, *Arrestum Guid. Pap. Ardegania*
Budæo, *Coterao*, *Le droit de marque Galli*, *de quo vid. Guid. Pap. 33. Papon. 3. Notar. 8. c. des lettres de marque &c. s. Arre. 3. c. du*
droit de marque, eò quod in limitibus potissimum exerceatur
*Cujac. ad l. unic. C. ut null. ex vicin & ejus usus consistat in inju-
riis, regnicolis ac civibus in alienis regnis illatis, vindicandis,*
Cothofr. cit. loc. Angli: *jus Withernamii*, *de quo vid. Thom. Smith. de Republ. Engl.* aliis aliter; Quæ licet ob magnam
ad infinitatem non raro confundantur & ita promiscuè usur-
pentur,

pentur, differre tamen inter se adferturonon reluctabimur.
Et hæc de Etymo, satis quidem prolixè, sed nominis obscuritas
merebitur veniam.

CAP. II. DE DEFINITIONE.

VIII.

Ex methodi lege est, ut notationem excipiat definitio, est
enim hæc amissis proprietatis & totius exactæ & methodicæ
disputationis ceu quoddam fundamentum *Everhard. in Topic.*
loc. à defin. & anchorarum, quæ mentem rei alicujus genium
investigantem & in dubitationis mari, incertitudinis ductu
fluctuantem sistunt, omnium firmissima. *Scal. Exerc. 301. sect. 1.* &
teste Phil. μεγάλως ἔχει ποπλὺ τρόπος τὰ επόμενα.

IX.

Definimus autem sic : Repressaliæ sunt potestas justè
detinendi bona aut homines ejus loci, in quo justitia denega-
ta est, ritè à summo Magistratu petitori concessa,

X.

Quæ definitio limis inspecta oculis iniquitatem repres-
salarum non levem arguere videtur, unde & factum, ut non
de trivio JCti de earum æquitate & ratione dubitaverint.

XI.

Nam ratio naturalis, tanquam divini splendoris radius,
Contar. de Republ. Venet. lib. 1. & rectissima rerum omnium arbi-
tra, argum. l. scire oportet. §. si enim 7. ff. de Excus. Ernest. Cothman. 1.
consil. 22. num. 5. rectique consilii & dexterimi judicii fons &
scaturigo. *Lips. lib. 1. de Constit. cap. 4.* Cordibus hominum quasi
insculpsit, alium pro alio non esse prægravandum, l. unic. C. ut
null. ex vic. l. 33. §. fin. C. de inoff. nec pro alienis debitibus alios mo-
lestandos, l. 4. C. de exactor. auth. habita, ibi : ex perversâ consuetudi-
ne. C. Ne fil. pro patr. alterique per alterum iniquam conditio-
nem

nem non esse inferendam, *i. non debet. ff. de R. f.* nec rationem habere alium esse debitorem, alium verò exigi, *Nov. 52. l. i. C.*
quando fisc. vel priv.

XII.

Verum cum æquitas legum non in verborum corticibus, sed rationis radice esse suum habeat, per *l. scire leges. ff. de LL.* cum aliâs nihil magis in proclivi foret, quam verba juris captare, iisque salvis contra leges judicare, *i. contra legem cum seqq. ff. eod.* quem judicandi modū qui amant, secundum Divorum Imp. Theodosii & Valentis rescriptum, dicuntur sævam verborum prærogativam amplecti, contra legum voluntatem niti, in legem delinquere, *i. non dubium. C. de ll. quod si fiat,* tantum abest, ut ad legis supplementum faciat, ut potius ad ejus supplplantationem, *Dn. Bacon. cit. loc.* Iccircô in ipso con gressu hæc illa & ista accuratius in trutinam suspendemus, hac enim vice omnia, quæ hujus videntur commatis in has angustias coherceri non possunt; pro ratione decidendi inter imponimus, adducta jura locum habere circa ordinarium, procedendi modum, & ubi debitor & creditor ejusdem nationis, vel eidem subiecti sunt Principi, quoad cætera, illa procedere posse non absque ratione negamus.

XIII.

Pro fulcienda interim thesi talem facti speciem ponimus: Ecce omnis justitia & æquitas exposcit, ut singulis sua restituantur, *s. 3. Inst. de Just. & Jur.* hoc enim proprium ejus est munus, eoque tanquam ad metam collimant universa juris nostri præcepta, *Hunn. ad tit. de Just. & Jur. justum*, quippe est, ut quod sibi jure debitum quisque recipiat, justum imo justius ut iniquissimè ablatum restituatur, *Damboud. pract. crimin. c. 98. num. 6. Frider. de process. extr. cap. 46. num. 10.* Injustum verò ter & amplius si Magistratui alicui subditis suis in mala causa magis quam exteris in bonâ favere non est religio; Ego verò cum tu mihi deberes vel mea abſtulisses, non solùm te ivi admonitum, sed & obſtinatò summi tui Magistratus

gistratus opem imploravi; sed in pertusum dolium ingessi
dicta, libello meo supplici cassæ instar nucis invento.

XIV.

Quid quæso emplasti, huic, cui quod omnino tangi
poscit, ulcus subest, applicabimus volneri? Respiciamus pau-
lis per ad sacrosanctos Pandectas; *Esaiam* audiamus; ille
verò sic: Regimen à Magistratu justitiam deneganti aufera-
tur & transferatur in Magistratum justitiæ amantem, id
quod in proposito casu accidit; aufertur siquidem judican-
di provincia Magistratui justitiam recusanti & Magistratui
ipsius creditoris conceditur. *Cöler.* cap. 22. p. 3. qui contra Ma-
gistratum debitoris tanquam debitorem & dependenter in-
cives ejus actum Repressaliarum permittit, quippe qui
non minùs ex tacità quadam communionis obligatione
de facto Magistratum suorum tenentur, *i. in honorariis.*
§. 1. ff. de *V. O.* argum. *i. cum mandat.* ff. de *minor.* *i. civiles.* ff. de
reb. cred. *i. ult.* *C. de Navic.* *Gail. de Arrest.* *Imp. cap. 9.* imò de de-
lictio, *i. metum* 9. §. 1. ff. quod. met. causa. *Mynsing.* 4. observ. 77.
si vel communicato consilio delictum est admissum, vel ma-
jor civium pars deliquerit, *i. aut facta.* §. ult. de *Pæn.* vel deli-
ctum conniventibus oculis approbatum & transmissum
sit, *L. Baro de Tautenberg in viridar. conclus.* 80. *Mynsing.* 4. observ.
79. *Gail. de Pac. publ. cap. 9.* num. 4. *Gædd. ad i. 17. num. 20. de*
V. S. Juxta tritum illud:

Quando delirant Reges, plectuntur Achivi.

XV.

Justitia enim videt, ut polcrè *Dambouder.* cap. 98. num. 6.
non rarenter eventurum, ut nunquam quis suum acciperet
hoc procedendi modo è Republ. proscripto; nec meherclē,
re probè ad veritatis limam probata violentiæ quid redun-
dat ad innocentis uti quærenti demonstrabimus.

XVI.

Quod observans Dn. Bacon. eas non in rectè durum ap-
parens

parens non existens cit. loc. appellat. Et licet duræ videantur, tamen revera dura est iustitiae denegatio, ita ut optimâ ratione duro nodo durus objiciendus sit cuneus, cuius interventu vis averruncetur, unicuique suum reddatur &c. id quod omnium jurium permissu fieri palam est, l. 3. ff. de Just. & Jur. l. 1. §. 27. ff. de vi & vi arm. l. 2. C. unde vi l. 45. §. 4. ff. ad L. Aquil. Hillig. in Donell. enucl. p. 1. l. 1. c. 7. lit. E. in fin.

XVII.

Hinc enim omnium animantium generi insitum est, ut se vitam & corpus defendant, Cicer. 1. Offic. & in id provida natura, non tantum leonibus robur & celeritatem concessit, tauris cornua, apiculis aculeos, Magnif. Dn. Arumæus disput. 1. ff. thes. 1. Dn. Heider. p. m. prælect. Ethic. Sed &c ejus sequax famula Ars in eundem scopum arma videtur excogitasse. Jac. à Bruck. in tract. Ars & Mars n. 39. nam latratu canum & baculo pastoris arcendi lupi. dist. 43. in pr.

XVIII.

Quæ defensionis ratio lex veritatis dicitur, c. non infert 23. qu. 3. necque scripta, aut facta, sed nata & à D E O data, quam non didicimus, legimus, sed ex ipsâ natura hausimus, expressimus, ad ripuimus, ad quam non docti sed facti, non instituti sed imbuti sumus, ut si vita nostra in aliquas insidias, si in vim, in tela latronum aut inimicorum incidisset, omnis honesta ratio esset expediundæ salutis, uti pulcrè disertissimus Romuli nepotum pro Milon.

XIX.

Cui accedit vis diutinæ consuetudinis, quæ repressalias confirmavit, argum. l. diutina 33. ff. de ll. & l. 1. & seq. C. quæ sic long. cons. ut ita & hoc passu earum æquitas in dubii non vocanda sit æquamentum, argum. l. profexit. ff. qui & à quibus manumiss. Gomez. var. resolut. cap. 1. num. 9. Clar. s. recept. sent.

B

§. fin.

§. fin. quæst. ultim. num. 12. Menoch. 2. cent. 3. cap. 3. Duaren. ad tit. ff. de cada. punit. ibi q̄ Wesenbec. in Parat. Speckhan. cetur. 1. quæst. 8.

CAPUT III.

DE DIVISIONE.

XX.

Divisio jam esset subjicienda, quæ secundum quosdam
est τεχνομ. faciunt enim ipsi Repressalias vel personales,
vel reales, vel mixtas, has esse dicunt, ubi rerum & persona-
rum sit prehensio; istas ubi rerum pro rebus, illas ubi per-
sonarum pro personis.

XXI.

Concedimus iis divisioni huic locum fore, si eam ita
instituunt ad tenorem concessionis, quo utique fieri potest,
ut non nisi personæ vel res solum capi possint, uti ex eodem
fundamento eæ dividī possint in laxiores & strictiores, cum
hæ sint quæ contra unam civitatem, illæ contra integrum
provinciam vel regnum conceduntur.

XXII.

Verūm' cum hæ plerumque si non semper coincidunt,
absurdum & ridiculum foret: necessitatem quandam divi-
dendi inducere; Ejusmodi enim divisiones quia coēunt, vi-
tiosæ sunt, *Scalig. Exerc. 254.* & ad Lydium Philosophorum lapi-
dem examinatae facilè evanescunt, resque fortuitis casibus &
distinctionibus partiri velle non subtilium fore judicio-
rum, sed puerorum & muliercularum, dicit idem *Scaliger.*
Exercit. 182.

CAPUT

CAPUT IV.

DE ORIGINE.

XXIII.

Quando cœperint Repressaliæ, non omnibus eadem
mens est. Quidam ad Græcorum leges confugiunt, eò
quod antiquitùs in ipsis ob cædem de industriâ perpetratam
ἀνδροληψίαν, cuius & mentio fit in Draconis & Solonis LL.
& concedebatur, teste Julio Polluce contra eos, apud quos
cædis reus latitabat, frequentatam deprehendamus, *Bud. ad l.*
aut facta. §.eventus. ff.de pœn. Covarruv.ad cap. peccatum de R. Jur. in
6.q.2. §.9.n.4. Vid. & Gothofr.ad Nov. 52.

XXIV.

Alii ad Romanos transeunt & ab instituto facialium,
qui à Numa Pompilio secundo Roman. Rege primò constituti
putantur, deducunt earum originem, *Ulric. Zaf. in l. 2. §. 1.*
verb. lata. num. 20. de origin. Jur. Andr. Gail. libr. sing. de pignor.
obser. 2. num. 5. quorum officium potissimum erat, ut bellum
fœdfragis civitatibus indicerent, illumque actum speciali
nomine clarigationem vocabant, Gail. 2. de pignor. num. 6.
seq. Mynsing. 6. obser. 1. num. 2. Coteræ. de jur. milit. cap. 22. p. 3.
& Dd. communiter. Sed quia dispar ratio clarigationis istius
& Repressaliarum nostrarum, quod & quadamtenus, Heig.
agnoscit. q. 12. num. 44. Tiraquell. ad l. si unquam, vers. suscepit
num. 7. C. de revoc. donat. sanè non video, quo talo stare possit.
Hoc quidquid est conjecturæ.

XXV.

Sunt qui eas novitia quadam consuetudine vires sum-
fisse putant ; quorum antesignanus est juris ille Oceanus
Bartolus in vestib. sui de Repress. tract.

XXVI.

Quidam denique ad ea respiciunt tempora, quibus nonnullæ civitates vel Respubl. ab Imperio Romano discidium fecere; & ita omnes nil solidi deprehendentes, quo principium & punctum temporis primordialis commodè inducere possint incertitudini rem reliquerunt, ut cum Comice dicere possimus:

Multos incertos certare hanc rem vidimus.

XXVII.

Nostra opinio est earum originem antiquissimam quidem esse, exercitium tamen cum victrix illa Aquila armis armorumque terrore aliis Regibus etiam potentissimis quantum ad Orientem est, quantum Occidens respicit & quantum denique ex utriusque lateribus est. Novell. 9. in præf. Novell. 26. cap. 7. Ful. Pacian. lib. 2. de probat. cap. 26. num. 24. & conf. 146. num. 2. Veget. libr. 1. de Re milit. cap. 1. & 8. Bald. consil. 359. libr. 3. jugum imponebat, rarum fuisse.

XXVIII.

Eo enim tempore coram summo capite litium radices evelli, stirpes elidi, semina extingui poterant, nec quia juris suppeditabant remedia, extraordinario hoc opus erat processu per l. in provinciali 3. §. 2. ff. de Nov. oper. nunciat. l. in causa 16. pr. ff. de minorib. cum parall. W esembec. conf. 46. num. 20. argum. l. si cujus. §. æquissimum. ff. de usufr. Unde ambiguo procul factum ut antiquitus huic pertractandæ materiæ parum studii, scrutinii minus deprehendatur impensum. Bartol. cit. loc.

XXIX.

Verum cum magna in se ruant imperia, summisque & ad invidiam perductis negatum stare diu, moduque orientur, mox moriantur, modò vigeant, mox rigeant, florent modò mox plorent, modò crescant, mox marcescant, marisque ad instar nunc succiduis attollentur incrementis, nunc naturali damno

damno & defectu subducantur, quod post Eutrop. de Rom. Republ. pronunciat Frising. lib. 2. Histor. cap. ult. & l. 7. c. 33. ut recte Manlius:

*Omnia mortali mutantur lege creata,
Nec se cognoscunt terra vertentibus annis.*

Ita & in nostram Rempubl. Fortuna novercanti fato vim suam exercuit, cum eâ labascente Aquila primò biceps facta, cui postmodum nervis incisis plumæ detractæ, nobilia membra avulsa sunt, ut ita non abs re sit exclamare & lamentari cum Claudiano:

*Heu mihi quò Latiae vires, urbis potestas
Decedit. — — — —*

XXX.

Ex qua divisione, peste Rerumpubl. virium Rom. Imper. distractio, discidium, vastities nata, unde postmodum Repressaliarum exercitium usu invaluit.

CAPUT V, DE CAUSIS.

XXXI.

Causa Efficiens Repressaliarum est summus Magistratus. Chas. consuet. Burg. proœm. ad verb. par la grace de dieu, Rebuff. constit. Reg. tom. 3. tract. ubi benefic. ant. vac. art. 2.

XXXII.

Ut est in Imperio nostro Imperator; In aliis Rebuspubl. Reges, Principes, vel qui pro diversâ Rerumpubl. indole, maiestate coruscant; ubi enim maiestas, ibi & regulariter & ἀρχῶς jus gladii supremum, & consequenter Repressaliarum exercitium, unde & receptum, ut summis Principibus gladius præferatur: Et certè quid aliud Hercules ille Gallicus

Henricus, quem modestia vivum, quartum ordinis saltem intuitu, virtus vero vivis exemplum, magnum laudavit, quodque Gallia majorem haud habuit vix habitura parem, quid inquam aliud significare voluit, recens nati Delphini, ita primogenitum vocant, quem Hispani infantem, Angli Walliae Principem, manibus gladium inferendo hoc verborum tenore: La puise tu employer pour l'honneur de dieu, & le salut de ton peuple; Hoc utaris in honorem Dei & salutem populi tui; quam belli jus esse notam summæ majestatis. Jean de Serres en l' histoire de France.

XXXIII.

Unde infero, quia Repressaliæ ad belli normam decernendæ, *Heig. quest. 12. num. 23. Bart. qu. 1. num. 4. q. 3. num. 3. Wensembec. conf. 46. n. 7. & seqq.* Ut enim bella justa malitiam eorum, qui vel reddere quod per injurias ablatum, vel alias improbè factum est, emendare neglexerint, ulciscuntur, *c. Dominus 23. q. 2.* sic & Repressaliæ nostræ temerariam aliorum audaciam in deprædando, vel debit is malitiosè contrahendis reprimere intendunt. *Frider. c. 49. Gail. 1. observ. 28.* Ideò illas exerceri absque summi Magistratus decreto nefas esse.

XXXIV.

In Imperio nostro jus hoc penes Imperatorem esse diximus; quo ipso non negamus, ante L. Regiam aliud suisse dicendum; tūm enim soli populo Romano jus indicendi belli & ob rationis itemditatem Repressaliarum concedendarum reservabatur, *arg. l. hostes 24. ff. de capt. & postl. reversi l. hostes 116. ff. de V.S.* unde si quis pacem vel bellum susciperet sine publico scitu, capitale fuit. *Plat. ult. de LL. 35.*

XXXV.

Sed populo per L. Regiam omne suum Imper. abdicative transferente, §. sed & quod Principi. *Inst. de jur. N. G. & C. l. 1. ff. de const. Princip.* hoc jus penes ipsum Principem remansit, ipseq; pacis bellive habet arbitrium, *l. 3. §. eadem ff. ad l. jul. m. aj. l. 17. C. de remilit. c. quid culpatur 23. q. 1. c. Dominus noster 23. q. 2.*

Quod

XXXVI.

Quod tamen cum temperamento distinctionis accipendum; quandoquidem hodiē mutatā quadamtenus Imperii facie ex multis Imperii Recessibns & Comitiis restricta est Imperatoris potestas, idque per modum conventionis cum Imperator sine consilio & voluntate Ordinum, maximē PP. Electorum bellum intra vel extra Imperii fines movere nequeat, Waremund. ab Ehrenberg c.2.num.32.de fœder. Heig. qu.12. lib.1.num.29.Knich.de jur. subl. ter.c.3. fol.40.num.364. ne quidem pro rebus Imperii. Paurm.1.de jurisd.4. Sixtin. de Regal.1. num.16. & seqq. Cluten. Syll. rer quotid. concl.21.lit.E. Matth. Stephan. lib.2.de jurisdict. c.1.num.50. Confer Ordin.Camer.part.2.tit.15. ibi: Aus der Reysserl. Maj. & in Recess. Augustan. de Anno 1555. §. Wo sich aber/ cum seqq.

XXXVII.

De aliis Regibus idem adfirmandum videtur ob maiestatem quā fulgent, & jura ejusdem quæ quotidiè exercent, de Galliæ quidem Rege, quem Baldus Stellam matutinam vocat, hoc probatur per cap. venerabilem, vers. insuper cum Rex superiore non recognoscatur, extr. qui fil. sint legit. Tiraquell. de jur. prim. q.170.p.4.num.21.vers.nam et si verum fateri volumus. Unde ipsum verum Monarcham appellat Jean de Serres in pr. vol. 1. de l' Histoire de France, & Rex suorum rescriptorum aliam non reddit rationem, quām sibi ita placere, car tel est nostre plaisir; imò si Bodino suæ alijs laudis valdē prodigo præconi habenda fides, Monarchiâ Gallorum nulla magis regia fingi potest, vid. Magnif.Dn. Arum. disc.3.ad A.Bull.q.45.

XXXVIII.

De Hispaniarum Rege idem adfirmat Car. Molin. conf. Pa-
ris. pr. num. 20. gl. cap. Adrianus dist. 36. Job. de Turrecrem. in c. apib. n. 2.
vers. unde Rex Hispaniæ 7.q.1.

XXXIX.

Et quid hodiē de Magnæ Britanniæ, Daniæ & Sueciæ Regibus aliud dicemus, quām eos post Deum immortalem in regnis suis neminem recognoscere superiorem, vid. Laurent.

Kirch.

*Kirch. tom. 4.var.conf. Germ. conf. 17.n.18. Hering.c.7.n.577. & pro-
inde & ipsos subditis suis Repressalias decernere posse. Quæ
de Regibus dicta ad alios quoque liberrimos Principes & Re-
publ. pertinent.*

XL.

Sed quid de Electoribus & reliquis Imp. statuendum,
nam exteris Principes, præsertim Gallos, Hispanos & An-
glos quod attinet, tantum abest, ut exercitium Repressalia-
rum, ut ne quidem alia minora Regalia ipsis competant, uti
de Anglis in specie me docuit *Illustris & in omni scientiarum*
genere exultissimus Magnus Angliae Cancellarius Baro Verulamius
de Bacon.

XLI.

De Electoribus autem Imperii, quorum summa post Im-
per. & Regem Rom. in Imperio dignitas, quiq; respectu totius
Collegii pleni sunt majestatis, instarque Atlantis gratiâ D e i
ruinosam Imp. molem ab interitu vindicarunt, *Præfat. A. Bull. &*
Chronicis propè malis & ipsâ nocentioribus Camarinâ p-
lude, nobilissimum antidotum præbuere & ita Rempub. sat-
tam tectam conservare, test. Heig. p. 1. q. 3. n. 2 & 7. vid. Ventur. de
Valent. in Parth. litig. l. 2. c. 3. nu. 18. Author des Froschmeußlers p. 4.
c. 1. in fin. Frider. in Polit. c. 18. Warem. ab Ehrenb. de fœder. c. 2.
n. 147. Petr. Albin. in der Meischnischen Landchronick tit. 16. Auth. des
Wachfrüe auff den Französen vnd andern Benachbarten. Ut &
reliquis PP. quibus $\epsilon\nu\pi\lambda\alpha\tau\eta\epsilon$ etiam Comites & Barones im-
mediate Imperio subjectos includimus, ita non adeò videtur
expedita.

XLII.

Cum enim juribus Regum utantur, jure autocratico &
sic Domini, non ut Vicarii, sed ut perpetui Duces & Principes
Andr. Knich. de subl. & reg. jur. terr. c. 1. n. 375. & de Sax. non prov. jur.
verb. Ducum c. 1. & seq. Fulg. c. 1. n. 2. Inq; territorio suo Imperato-
rem plenissimâ imagine repræsentent & omnia superioritatis
 $\alpha\zeta\omega\mu\alpha\tau\alpha$ habeant, adeoque Imperatores dicantur in suis
territoriis. Kirch. de Legat. 1. c. 3. nu. 3. n. 11. Schrad. p. 2. sect. 10. & p 10.
sect. 1. n. 33. Deci. conf. 516. n. 3. & 4. quem refert & sequitur Dauth.
tract.

tract. de test. n. 86. vers. jure qui Princeps. arg. l. 2. de jurisd. Rol. à Vall.
conf. 4. num. 3. lib. 2. & conf. 29. num. 24. & 30. lib. 1. Gail. 10. obs. 21. n. 21.
in fin. & 2. obs. 57. num. 7. idem de Pac. publ. c. 6. n. 10. & ab Imper. nil
differant nisi ambitus & minoris territorii ratione. Pruckm.
conf. 38. num. 11. 12. Imò quod palmarium est, aliquando incon-
fulto Imperatore militem in propriam aliorumq; salutem co-
gere possint, secundum tamen præscriptum Imperii de Anno
526. S. Darauff so haben Wir Uns sampt Thürfürsten/ & passim
in Recess. de Anno 548. 555. 564. 566. 570.

XLIII.

Quam & Principum Imperii eminentiam probè obser-
vans Guilielmus Brussius in consil. de bello advers. Turc. feliciter ge-
rend. ita dicit: Se uti in Italia Palatia & antiquitatum monu-
menta, in Galliâ Milites, in Hispaniâ Præsules, in Angliâ Agri-
colas, in Poloniâ Nobiles, ita in Germania Principes omni
laude & admiratione dignos invenisse.

XLIV.

Quæ omnia licet potentiam ordinum non obscure pro-
bent, tamen tanti vix puto esse momenti, ut jus Repressalia-
rum concedendarum ipsis de jure competere probent.

XLV.

Præcipuum enim ex modo dictis argumentum est, quod
belli jus ipsis competit indicendi; unde ad Repressalias exer-
cendas illationem fieri diximus.

XLVI.

Sed notandum, quod regulariter Ordinibus bellum in-
terdictum sit l. un. C. ut arm. us. & bellum ab inferiore suscep-
tum regulariter præsumatur injustum, etiam si Princeps Imperii sit. Magnif. Dn. Hordlederus de just. bell. German. Et in crimen
fractæ pacis. Gail. de Pac. publ. cap. 4. num. 4. imò læsæ Majes-
tatis incidunt, qui Majestatis injussu hoc sibi præsumunt,

C

l. nem-

I.neminem 17. C. de re milit. l. si ex stipul. ff. de acquir. poss. l. 3. §. eadens. ff. ad L. Jul. Majest. l. nec ex vera. C. de quadr. præscript. l. Papinianus. §. perduellionis. ff. de acquir. hæred. Jacob. de S. Georg. in tract. defend. fol. 68. num. 10 fac. Ordin. Camer. par. 2. tit. 15. ibi: Aus der Kœnigl. Maj. oder Binsern Zu geben vnd Erlaubniß / & in Receß. August. de Anno 1555. §. Wo sich aber cum seq. Paurm. i. de jurid. 4. Sixtin. i. de Regalib. i. num. 16. & seqq. Cluten. Syll. rer. quotid. conclus. 21. lit. C. Matth. Stephan. lib. 2. de juridict. cap. i. num. 50. neque enim bellum est, sed latrocinium & deprædatio, l. 24. de capti. l. 118. de V.S. etiamsi cum utilitate fuerit suscepsum, argum. l. desertorem. §. in bello. ff. de re milit. Clapmar. de arcan. Rerumpubl. huc refer histor. Comitis Saxonum Orientalium volgò Essexii, quo de Cambdenus in Elisab. & Metter. in histor. Belg.

XLVII.

Cum enim feudi contemplatione superiorum adgnoscant & præterea non tantum jure civili per jura allegata, sed & Imperii Constitutionibus expressè non sine gravi causa prohibitum, ne Rex vel Ordines sine Comitali lege bellum faciant, eo ipso etiam jus Repressaliarum ipsis reguliter videtur ademptum. Petr. Wesselb. conf. 17. n. 34. & seqq.

XLVIII.

Sin autem inevitabilis necessitas & subitaneum periculum jubet classicum canere, etiam inconsulto Principe hoc licet, arg. l. si alius. §. bellissime. ff. quod vi aut clam.

XLIX.

Hoc enim casu, cum ope judiciali & per legitimos trahites calumniantium & insultantium iniuritates expelli nequeunt, extrajudicialis defensio concessa est, ne exspectatâ judicis autoritate volnus aecipiatur, volnus, quod postmodum nullo emplastro judiciali sanari possit, argum. d. l. si alius. Lait Pretor. §. si debitorem. ff. que in fraud. creditor. L. 3. ff. de Just. & Jur. l. 45. §. 4. ff. ad L. Aquil. l. 1. §. 27. ff. de vi & vi arm. l. 1. C. und. vi. l. 1. C. quand.

C. quand. lic. unic. fin. jud. l. prohibitum. C. de jur. Fisc. l. liceat. C. ad L.
Cornel. de Sicar. Phil. Matth. ad l. 176. num. 10. & 11. Obrecht. de necess.
defens. cap. 3. num. 8. & seqq. Boer. de bell. & duell. l. 3. cap. 19. per tot.
Gœdd. conf. 130. num. 26. Decian. in pract. crim. lib. 7. num. 13. & libr. 12.
cap. 9. num. 13. Tutiis quippe est gliscentes favillas extingue-
re, quam causæ jam volneratæ remedium querere, l. sancimus
s. C. in quib. caus. rest. in integr. l. 1. C. quand. lic. unic. fin. jud.

L.

Forma est ipsa Repressaliarum ὁρθότης seu rectitudo, si
scil. 1. à Magistratu summo conceduntur. 2. justitia vel planè
denegata, vel malitiosè protracta est, idque planè susq; deq;
habitibus interpellationib. ac precibus actoris. 3. Læsio gravissima
præcessit, non enim ob quasvis causarū minutias conce-
dendæ, l. si oleum. §. fin. de dol. l. scio. ff. de integr. restit. Damhoud. pr.
crim. cap. 98. num. 9. aut exilis liticulæ occasione Reipubl. salus
in sinuosos ejusmodi mæandros protinam præcipitanda, ar-
gum. l. congruit 13. ff. de off. Præf. Sed quam in gladiorum cuspide
salus queratur, antè, an aliud huic malo pellendo parari
queat antidotum, dispiciendum. Gail. lib. sing. de pign. observ. 2.
uum. 3. Salus enim populi suprema lex esto & publica utilitas
semper antestare debet privato cuiusvis commodo, Nov. 39.
c. 1. l. unic. §. hæc autem 14. C. de caduc. toll. §. 1. & 2. Inst. de excus. tut. Et
Magistratui ad extraordinarium hunc procedendi modum,
nō secus ac prudenti Medico ad sectiones & unctiones confu-
giendū, cēsente doctissimo Viro Hippocrate (ita vocatur in l.
septimo mense. ff. de stat. hom.) lib. 7. a pho. ult. 4. Si contra forenses.
5. Si debitor est solvendo, inanis enim actio est, quam excludit
debitoris inopia. 6. Si iis non gravantur personæ speciali
privilegio munitæ.

L.I.

Materia circa quam sunt personæ & res. Sunt tamen qui
τεματοληψίας tantum non ἀνδροληψίας, tolerandam pu-
tant Heig. q. 12. n. 36. Sed putārim hoc consilii potius quam ne-
cessitatis esse; ut si bonorum copia haberi potest personæ
hac

*hac ipsâ odiosâ pignoratione non graventur. Mind.c.49.n.15.&c
notat Budæus ad l. aut facta. §. eventus. ff. de pœn. Gail. de pignor. obf. 2.
n. 7. etiam penes antiquos ἀνθρώπους frequentatam fuisse,
ordinariō Magistratu homicidium, vel similis moneræ atro-
cia delicta dignis pœnis persequi cessante.*

LII.

*Finnus est vel primarius vel secundarius, ille est utilitas pri-
vata, seu commodum creditoris, ut scilicet suum recipiat, hic
verò ne pereat justitia.*

LIII.

*Ita cogendo obtinetur, quod solicitando non potest &
dependenter reus ipsiusq; Magistratus, nullo mei tanquam fo-
rensis æstimio sui tamē civis amore moti justitiæ cedant, & ita
pœnæ formidine metuant peccare, qui justitiæ amore moveri
non potuere, arg.l.capitalium 28. §. famosos. ff. de pœn. simulque
edoceantur, mea ex jactura suam non locupletandam esse
Rempubl. neque exadversum mē fraudulentio ipforum lucro
bonis meis defrudandum esse, l.jure naturæ 206. de R. J. l. nam
hoc. ff. de condit. indeb.*

De residuis in tractatu meo agitur plenius; jam igitur

Stet littore puppis!

Adjectanea.

*An; quando populus Romanus per L. Regiam Imperium
in Principem transtulit, intelligi hoc debeat cumula-
tivè, an abdicativè factum! Aff. post.*

*An probanda consuetudo quorundam Regnorum & Pro-
vinciarum, ubi fæmina etiam non extantibus mas-
cis ad sceptra vocantur? Aff.*

F I N I S.